

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2035/2017
11.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић-Андрејић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ... којег заступа законски заступник - мајка ББ из ... чији је пуномоћник Маријан Лукашев адвокат из ..., против туженог ВВ из ... чији је пуномоћник Бојан Митровић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 163/2017 од 27.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 11.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 163/2017 од 27.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу - Судска јединица у Белој Цркви П2 192/16 од 24.11.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца малолетног АА из ... и измењена висина дечијег издржавања одређена пресудом Основног суда у Вршцу - Судска јединица у Белој Цркви П2 181/11 од 20.09.2011. године, тако што је обавезан тужени ВВ из ... да на име издржавања свог малолетног сина АА из ... плаћа месечни износ од 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе - 08.07.2016. године, до десетог у месецу за текући месец а све доспеле рате одједном, законском заступнику малолетног детета - мајци ББ све док та обавеза по закону траје или док се ова одлука не измени или укине. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца малолетног АА из ... од досуђеног износа по основу дечијег издржавања од 10.000,00 динара месечно почев од дана подношења тужбе - 08.07.2016. године па убудуће, до траженог износа од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.500,00 динара у року од 15 дана, са законском затезном каматом почев од доношења пресуде - 24.11.2016. године па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 163/2017 од 27.04.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и

потврђена пресуда Основног суда у Вршцу - Судска јединица у Белој Цркви П2 192/16 од 24.11.2016. године у првом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући правилност другостепене пресуде, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14-ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на постојање битних повреда одредаба парничног поступка које су, под условима предвиђеним чланом 407. став 1. тачка 2. ЗПП, предвиђене као разлог за ревизију. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 396. став 1. истог закона, учињене у поступку пред другостепеним судом, јер су у образложењу другостепене пресуде оцењени битни наводи жалбе туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је правноснажном пресудом Основног суда у Врбасу - Судска јединица у Белој Цркви П2 181/11 од 20.09.2011. године обавезан да плаћа издржавање тужиоцу - малолетном АА, рођеном ... године, у износу од 4.000,00 динара месечно. Таква одлука заснована је на тада утврђеним потребама малолетног детета у износу од 8.000,00 динара месечно и околностима везаним за могућност туженог, који није био стално запослен, већ је радио сезонске послове у ... и повремено у иностранству, да плаћа издржавање у одређеном износу. Садашње потребе тужиоца за исхрану, одећу, обућу, боравак у предшколској установи, курс страног језика и набавку лекова, утврђене су у укупном износу од 16.500,00 динара. Тужени (рођен ... године) и даље није запослен, већ повремено ради у иностранству. Мајка тужиоца (рођена ... године) је завршила основну школу и курс за ... . У августу месецу 2016. године била је ангажована на пословима ... у Дому здравља ..., по уговору о обављању привремених и повремених послова закљученим за период од четири месеца, и месечну накнаду у износу од 18.000,00 динара, али је тај уговор раскинула у новембру месецу исте године због нередовне исплате накнаде. Тужилац живи са мајком и бабом по мајци које су кориснице социјалне помоћи, а остварио је право на дечији додатак у износу од 3.400,00 динара месечно.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права, одлучили о измени - повећању висине издржавања.

Према одредби члана 164. Породичног закона, висина издржавања се може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, висина издржавања која је досуђена претходно донетом судском одлуком одређена је према потребама тужиоца - малолетног детета нешто старијег од годину дана. Протеком времена наступиле су промењене околности у погледу тужиочевих потреба које се, у смислу члана 160. став 2. Породичног закона, одређују и према узрасту повериоца издржавања. Тужилац сада има шест година, тако да су његове потребе евидентно веће него што су биле када је одређивана обавеза туженог да плаћа издржавање. С друге стране, могућности туженог да плаћа издржавање нису у битном измењене - погоршане. Тужени је и даље незапослен, али је радно способан и у животном добу да може повременим радом остварити приход којим ће подмирити обавезу издржавања тужиоца у износу вишем од раније досуђеног, у висини која је сада одређена правилном применом члана 160. Породичног закона.

Неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права при утврђивању потреба тужиоца и могућности туженог.

Новчани износ од 16.500,00 динара, неопходан за задовољавање месечних потреба тужиоца, знатно је испод минималне суме издржавања - накнаде за храњенике, односно лица на породичном смештају коју утврђује надлежно министарство, а о којој се по члану 160. став 1. Породичног закона мора водити рачуна приликом одређивања издржавања. У том контексту, ревизијски наводи да се потребе тужиоца могу задовољити и нижим износом од оног који су судови утврдили, потпуно су ирелевантни. Ревизија не садржи убедљиве разлоге због којих тужени, имајући у виду околности предвиђене у члану 160. став 3. Породичног закона, није у могућности да плаћа издржавање у повећаном износу.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. ЗПП у вези са чланом 165. став 1. истог закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић